Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Stalna služba u Valpovu
Kralja P. Krešimira IV br. 3
31550 Valpovo

Poslovni broj: P-292/2021-40

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, Stalna služba u Valpovu, po sucu Zvonimiru Rogiću, kao sucu pojedincu u građansko-pravnoj stvari tužitelja Nenada Kukeca, OIB 81160699739, iz Belišća, Vij. J.J. Strossmayera 62, zastupan po pun. Stjepku Medvedu, odvjetniku iz Valpova, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB 53056966535, zastupan po Odvjetničkom društvu Kallay & partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti dijela ugovornih odredbi i isplate, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave 2. listopada 2026., a objavljene na osnovi čl. 335. st. 4. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj 53/91, 91/92, 111/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, dalje: ZPP), 3. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se kako je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj 528-50 4006781 zaključenog između tužitelja Nenada Kukeca kao korisnika kredita i tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb kao kreditora 30.03.2007., koji je potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa dana 30.03.2007. pod brojem Ov-7.176/07, a koja u čl. 1. predmetnog ugovora glasi: „Kunska protuvrijednost CHF...po srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja kredita.“; u čl. 2. glasi: „...promjenjiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora.“; u čl. 7. glasi: „...u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeća...“, dok se tužitelj o d b i j a s dijelom utvrđenja ništetnosti odredbe čl. 9. predmetnog Ugovora koji glasi: „Na sve što nije regulirano ovim Ugovorom primjenjuju se opći akti Kreditora kojim je regulirano kreditiranje građana sa svim njihovim izmjenama i dopunama donešenim za vrijeme trajanja ovog Ugovora.“

II. U t v r đ u j e s e tražbina tužitelja Nenada Kukeca, OIB 81160699739, iz Belišća, Vij. J.J. Strossmayera 62, prema tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB 53056966535 u iznosu od ukupno 3.223,66 € zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na:
- iznos od 4,51 € od 31.10.2008. pa sve do isplate;
- iznos od 6,52 € od 31.12.2008. pa sve do isplate;
- iznos od 7,94 € od 31.01.2009. pa sve do isplate;

- iznos od 8,63 € od 28.02.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 4,64 € od 31.03.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 5,11 € od 30.04.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 2,83 € od 31.05.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 1,18 € od 30.06.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 1,84 € od 31.07.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 2,97 € od 31.08.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 3,06 € od 30.09.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 2,26 € od 31.10.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 4,27 € od 30.11.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 5,91 € od 31.12.2009. pa sve do isplate;
- iznos od 8,18 € od 31.01.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 7,90 € od 28.02.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 10,93 € od 31.03.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 10,59 € od 30.04.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 11,84 € od 31.05.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 21,17 € od 30.06.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 19,51 € od 31.07.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 25,49 € od 31.08.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 23,73 € od 30.09.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 20,75 € od 31.10.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 27,76 € od 30.11.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 36,63 € od 31.12.2010. pa sve do isplate;
- iznos od 30,77 € od 31.01.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 33,17 € od 28.02.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 30,69 € od 31.03.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 31,43 € od 30.04.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 43,36 € od 31.05.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 44,78 € od 30.06.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 54,85 € od 31.07.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 50,12 € od 31.08.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 44,90 € od 30.09.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 45,49 € od 31.10.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 45,31 € od 30.11.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 48,21 € od 31.12.2011. pa sve do isplate;
- iznos od 50,79 € od 31.01.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 51,36 € od 29.02.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 50,01 € od 31.03.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 51,36 € od 30.04.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 52,37 € od 31.05.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 51,38 € od 30.06.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 51,98 € od 31.07.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 51,31 € od 31.08.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 49,54 € od 30.09.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 52,00 € od 31.10.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 53,33 € od 30.11.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 52,88 € od 31.12.2012. pa sve do isplate;
- iznos od 49,02 € od 31.01.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 52,83 € od 28.02.2013. pa sve do isplate;

- iznos od 53,43 € od 31.03.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 52,34 € od 30.04.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 48,32 € od 31.05.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 48,50 € od 30.06.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 49,86 € od 31.07.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 51,86 € od 31.08.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 54,53 € od 30.09.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 53,62 € od 31.10.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 54,80 € od 30.11.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 56,11 € od 31.12.2013. pa sve do isplate;
- iznos od 57,04 € od 31.01.2014. pa sve do isplate;
- iznos od 58,67 € od 28.02.2014. pa sve do isplate;
- iznos od 58,57 € od 31.03.2014. pa sve do isplate;
- iznos od 1.016,64 € od 30.04.2014. pa sve do isplate po stopi koja se od dospijeća svakog pojedinog iznosa do 31. srpnja 2015. godine računa po eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, od 01. kolovoza 2015. pa do 31. 12. 2022. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za period od 01. siječnja 2023. godine do 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01. siječnja 2024. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena.

III. U t v r đ u j e s e tražbina tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB 53056966535 prema tužitelju Nenadu Kukecu, OIB 81160699739, iz Belišća, Vij. J.J. Strossmayera 62, u iznosu od ukupno 23,10 € zajedno s pripadajućim zakonskim kamatama tekućim i to:

- na iznos od 3,26 € od 01.06.2007. pa do isplate,
- na iznos od 4,16 € od 01.07.2007. pa do isplate,
- na iznos od 3,37 € od 01.08.2007. pa do isplate,
- na iznos od 2,71 € od 01.09.2007. pa do isplate,
- na iznos od 4,68 € od 01.10.2027. pa do isplate
- na iznos od 4,92 € od 01.11.2007. pa do isplate, sve po kamatnoj stopi i to, za razdoblje od 01.06.2007. do 31.12.2007. po čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate (NN 72/02) po stopi od 15% godišnje, od 01.01.2008. do 31.07. 2015. sukladno članku 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima po eskontnoj stopi HNB a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, a od 01.08.2015. godine pa do 31.12.2022. god. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna

poena, od 01.01.2023. god. po stopi koja se obračunava za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 01.01.2024. godine po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

IV. Tražbine tužitelja i tuženika se međusobno prebijaju do visine prijebojnog zahtjeva tuženika opisanog u st. III. izreke presude.

V. N a l a ž e s e tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u iznosu od 2.887,27 € sa zakonskom zateznom koja teče od dana donošenja presude, tj. 3. studenog 2026. do isplate po stopi koja se obračunava za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a sve u roku od 15 dana, dok se tužitelj s preostalim dijelom zahtjeva za naknadu troškova postupka u iznosu od 187,50 € o d b i j a .

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je s tuženikom zaključio 30.03.2007. Ugovor o kreditu br. 528-50-4006781 koji je potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa 30.03.2007. pod br. Ov-7.176/07, a prema kojem je tuženik kao kreditor tužitelju kao korisniku kredita odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti od 17.878,85 CHF po srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja.

1.1. Navedenim Ugovorom o kreditu određen je rok otplate kredita od 84 mjeseci, računajući od dana prijenosa kredita u otplatu. Početno ugovoreni mjesečni anuiteti iznosili su cca. 900,00 kn, no tijekom otplate kredita radi dizanja kamatne stope te tečaja CHF naspram HRK su se znatno povećavali pa su u dijelu razdoblja iznosili i preko 1.400,00 kn. Također, pored iznosa glavnice u kunskoj protuvrijednosti, bio je sukladno čl. 2. navedenog Ugovora, tuženiku platiti i redovnu kamatu koja je tijekom postojanja obveze po Ugovoru bila promjenjiva sukladno odluci tuženika, a na dan zaključenja Ugovora ona je iznosila 5,20 % godišnje. S tim u svezi, jednaki anuiteti u kunskoj protuvrijednosti su se plaćali po srednjem tečaju tuženika za CHF na dan plaćanja. Predmetni kredit je otplaćen u cijelosti u travnju 2014.

1.2. Poziva se na presude Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-6632/2017-10 od 14.6.2018. i br. Pž-7129/13-4 od 13.06.2014. te odluke VSRH-a br. Rev-2221/18-11 od 03.09.2019 i Revt-249/14-02 od 09.04.2015.

1.3. S obzirom da su pravomoćnim presudama VTS-a utvrđene ništetnosti ugovorene odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 01.01.2004.-31.12.2008., to je tuženik sukladno čl. 323. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08 i 125/11), dužan vratiti sve što primio na temelju takvih odredbi Ugovora, sve to u svezi i s čl. 1111., čl. 1115. te čl. 1046. ZOO-a. Također, člankom 502.c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim

parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ZPP-a da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

1.4. Ističe kako slično navodi i čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/09): „Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača…obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.” (sada čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača NN 41/14 i 110/15).

1.5. Smatra kako je posljedica utvrđenja ništetnim odredbi ugovora o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF (i u spomenutoj presudi VTS-a povodom kolektivne tužbe, a i u ovom predmetu), de facto anuliranje izmjena anuiteta po osnovi dizanja tečaja, odnosno kao posljedicu toga se ima uzeti da je početno ugovoreni anuitet plaćen po tečaju CHF na dan korištenja kredita pomnožen s brojem plaćenih anuiteta upravo onaj iznos kojeg je tužitelj bio dužna platiti banci, a razlika koju je platio je preplata i kamatne stope i tečajne razlike koje mu je banka dužna vratiti zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

1.6. Kako ne raspolaže dovoljnim ekonomskim znanjem, kao niti svom potrebnom dokumentacijom da bi postavio točan specificirani tužbeni zahtjev s navođenjem svakog pojedinog iznosa razlike preplaćene kamate i tečajne razlike u pojedinom anuitetu na koji potražuje zakonsku zateznu kamatu, ističe kako je iznos VPS-a postavljen samo okvirno te će nakon provođenja knjigovodstveno-financijskog vještačenja te drugih predloženih dokaza na okolnost visine dugovanja tuženika, specificirati tužbeni zahtjev, sve to sukladno odredbi čl. 186.b st. 3. ZPP-a te također i radi davanja mogućnosti i tuženiku da se očituje na predloženi dokaz provođenja vještačenja (načelo „ravnopravnosti oružja“, načelo ekonomičnosti i svrsishodnosti postupka). Stoga predlaže da sud usvoji tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. Tužitelj je podneskom od 19. ožujka 2023. nakon obavljenog financijskog knjigovodstvenog vještačenja konačno specificirao toč. II. i III. tužbenog zahtjeva opisanog kao u izreci presude, predlažući da ga sud usvoji u cijelosti.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužitelj temelji postavljeni tužbeni zahtjev. Ističe da su sporne odredbe ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u švicarskim francima (CHF), kao i odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, tužitelju bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo te da iste nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužitelja. Potpisom predmetnog ugovora o kreditu, i to u članku 10., tužitelj je izjavio da je upoznat ne samo s općim aktima tuženika, nego i sa svim uvjetima kredita (dakle, uključujući i dijelove istoga koji se odnose na valutnu klauzulu u CHF, odnosno na promjenjivu kamatnu stopu). Kako je predmetni ugovor o kreditu solemniziran od strane javnog bilježnika Zdenke Pavelić Musa, pod brojem OU-1676/2006, koji je temeljem članaka 57., 58. i 59. Zakona o javnom bilježništvu (N.N. 78/1993, 29/1994, 162/1998) objasnio strankama smisao i posljedice pravnog posla te se uvjerio da njegov sadržaj odgovara pravoj volji stranaka, smatra da je tužitelj u vrijeme sklapanja

ugovora o kreditu raspolagao svim potrebnim informacijama, u cijelosti i potpuno razumio sadržaj i posljedice odredaba koje sada smatra spornima te na njih pristao.

3.1. Smatra da je poštivao sve zakonske odredbe koje reguliraju zaštitu potrošača i bankarsko poslovanje te da je tužitelj donio promišljenu i informiranu odluku da želi sklopiti isti ugovor, i to sa svim njegovim odredbama, kao i da je tužitelj imao stvarnu mogućnost ne samo donijeti odluku o tome hoće li ili neće sklopiti predmetni ugovor, nego i pojedinačno pregovarati o njegovim odredbama koje se tiču valutne klauzule u CHF i promjenjive kamatne stope.

3.2. Osim toga ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja temeljem članka 214. stavak 3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, dalje: ZOO) te predlaže da sud tužitelja s tužbom i tužbenim zahtjevom u cijelosti odbije.

4. Sud među strankama smatra neprijepornim i utvrđenim i to:

- da su tužitelj i tuženik zaključili 30.3.2007. Ugovor o kreditu broj 528-50-4006781, koji je potvrđen kod javnog bilježnika Zdenke Pavelić-Musa 30.03.2007. pod br. Ov-7.176/07, a kojim je tužitelju odobren kredit za kupnju novog vozila Chevrolet;
- da je tužitelju odobren iznos kredita u kunskoj protuvrijednosti od 17.878,85 CHF po srednjem tečaju kreditora na dan korištenja;
- da redovna kamata iznosi 5,20 % godišnje, promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora;
- da se kredit otplaćuje jednakim mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan dospijeća;
- da je kredit otplaćen.

5. Među strankama je prijeporno i to:

- da li tužitelj ima pravo na restituciju temeljem navodno ništetnih predmetnih odredbi;
- da li tužitelj ima status potrošača;
- da li je osnovan tuženikov prigovor radi prijeboja;
- da li je osnovan istaknuti prigovor tuženika zastare potraživanja.

6. Sud je u dokaznom postupku saslušao tužitelja te izvršio uvid u materijalnu dokumentaciju priloženu spisu, dok nije provodio dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Olujića jer je tuženik odustao od tog dokaza podneskom od 19. rujna 2024. te javnog bilježnika Zdenke Pavelić Musa jer ista nije sudjelovala u pregovorima oko sklapanja predmetnog ugovora o kreditu i njenim saslušanjem ne bi se utvrdile relevantne činjenice.

7. Tužitelj Nenad Kukec, ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva, iskazao je da prije sklapanja ugovora o kreditu od 30.03.2007., a koji je podigao za kupnju automobila, nije uopće mogao pregovarati o bilo kojoj odredbi ugovora jer je banka sve pripremila. U auto kući je odabrao automobil, a s obzirom na visinu njegove plaće, nije mogao dobiti drugi kredit nego samo u CHF. Iz auto kuće su mu javili da je ugovor gotov i da ga podigne u banci. Automobil je kupio na rok otplate od 7 godina po uvjetima banke isključivo kao fizička osoba. Banka je novac izravno prenijela auto kući. Naveo je da mu nitko nije objašnjavao pojedine odredbe iz ugovora o kreditu čak ni javni bilježnik koji ga je samo ovjerio. Ugovor je pročitao, ali nije razumio pojedine odredbe iz ugovora, no kako mu je automobil bio potreban, pristao je na savjet iz auto kuće za kupnju tog vozila. Naime, u auto kući je sve bilo dogovoreno, a u banku je bio pozvan da samo potpiše ugovor. Nije se išao raspitivati kod drugih banaka za kredite

jer je auto kuća surađivala s RBA bankom. Po ugovoru mu je iznos mjesečne rate pokrivala plaća i zato je pristao na taj kredit. Da mu je početna rata iznosila kao povećana, ne bi ispunjavao uvjete za kredit. Za kupnju automobila nije koristio nikakve porezne olakšice. Nije imao otvoren obrt niti je obavljao bilo kakvu pravnu djelatnost, a automobil je koristio isključivo kao fizička osoba. Knjižica vozila je bila u banci, a nakon otplate kredita preuzeo je knjižicu i vozilo prepisao na sebe. Kredit je otplatio u cijelosti po povećanim ratama kredita.

8. Iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka Roberta Pejaka zasnovanog na financijsko-knjigovodstvenoj dokumentaciji priloženoj spisu, razvidno je da je tužitelj tijekom otplate kredita, po osnovi tečajnih razlika platio 3.223,69 € više nego što je bilo navedeno u prvotnom planu otplate, a s uključenim negativnim tečajnim razlikama, tada je platio 3.141,84 €. U odnosu na kamate platio je 1.119,43 € više, odnosno ukupno je po osnovi kamata i tečajnih razlika platio 4.284,38 € više nego je bilo ugovoreno u prvotnom planu otplate, a s uključenim negativnim tečajnim razlikama, platio je 4.261,28 € više.

9. Tužitelj nije imao primjedbi na pismeni nalaz i mišljenje vještakinje dok su tuženikovi prigovori nalazu i mišljenju u podnesku od 20. travnja 2026. isključivo pravne prirode. Osim toga, tuženik je specificirao prigovor radi prijeboja izjavljen na pripremnom ročištu potražujući ukupan iznos od 23,10 € zajedno s pripadajućim zakonskim kamatama tekućim i to: na iznos od 3,26 € od 01.06.2007. pa do isplate, na iznos od 4,16 € od 01.07.2007. pa do isplate, na iznos od 3,37 € od 01.08.2007. pa do isplate, na iznos od 2,71 € od 01.09.2007. pa do isplate, 4,68 € od 01.10.2027. pa do isplate i 4,92 € od 01.11.2007. pa do isplate.

10. Sud je pismeni nalaz i mišljenje vještaka Roberta Pejaka u cijelosti usvojio jer je isti zasnovan na materijalnoj dokumentaciji u spisu te po pravilima struke.

11. Analizirajući navode tužbe, odgovora na tužbu, iskaz tužitelja, svaki dokaz posebno, sve dokaze zajedno, kao i rezultat cjelokupnog postupka, sud smatra tužbeni zahtjev tužitelja djelomično osnovanim.

12. Sadržaj Ugovora o kreditu zaključenog između tužitelja i prednika tuženika nije prijeporan, ali su prijeporne odredbe Ugovora kojima su glavnica i kamate, te obveza povrata kredita i visina anuiteta vezani uz CHF. Nepoštenost sud nalazi iz razloga što je predmetni ugovor tipizirani ugovor prema kojem korisnik kredita nema nikakvog utjecaja osim prihvatiti ga ili ne pa je banka u konkretnom slučaju jača strana koja određuje pravila igre na koju korisnik kredita nema nikakvog utjecaja.

13. Odredbom čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/17, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12 i 56/13) propisano je da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

14. Prema odredbi direktive Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. godine, u čl. 5. u slučaju ugovora u kojemu se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo. Kao nepoštene

odredbe mogu se smatrati i odredbe čiji predmet ili svrha je davanje mogućnosti prodavatelju robe ili pružatelj usluga da jednostrano izmijeni ugovor bez valjanog razloga predviđenog ugovorom.

15. Odredbom čl. 502.c ZPP-a propisano je da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.

16. Osim toga, čl. 322. ZOO-a propisano je da je Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

17. Prema odredbama čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača iz 2003. ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se po pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca. Činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca.

18. Stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci Revt. 249/14-2 od 09.04.2015. je da su banke kao visoko specijalizirane novčarske ustanove bile dužne maksimalno odgovorno pristupiti pojedinom potrošaču i pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njihovim uslugama ali nikako na njihovu štetu. U odnosu na znanje i iskustvo banaka u kreditnom poslovanju iste su bile dužne svakog potrošača ozbiljno informirati u smislu sadržaja odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi, skrenuti pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa, budućem razdoblju trajanja kredita, a što iste nisu učinile na valjan način u spornom razdoblju, zadovoljavajući se nedorečenim i nerazumljivim formulacijama o promjenjivoj kamatnoj stopi iz unaprijed formuliranog standardnog ugovora, koja je kao takva ostala nerazumljiva. Navedeno postupanje banke su kasnije otklonile kao i ovdje tuženik, a nakon što je odredbom čl. 11. Zakona o potrošačkom kreditiranju i formalno propisano sve što treba sadržavati ugovorna odredba ako je ugovorena promjenjiva kamatna stopa.

19. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda RH br. Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018.g. u toč. 1., potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/2012, od 04. srpnja 2013.g. u dijelu točke 1-7 izrijeke kojom se utvrđuje da je između ostalih tuženik povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, zaključujući Ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene

ugovorne odredbe o ugovorima o potrošačkom kreditiranju – Ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećega Zakona o zaštiti potrošača te Zakona o obveznim odnosima.

20. Odlukom Vrhovnog suda RH br. Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019., odbijena je kao neosnovana revizija 1-8 tuženih banaka i potvrđena odluka VTS RH od 14. lipnja 2018. br. Pž-6632/2017, u dijelu kojim je utvrđeno da su iste povrijedile kolektivne interese iprava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditu koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora 1 do 8 banka kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

21. Sud smatra utvrđenim da tuženik prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora o kreditu nije u cijelosti informirao tužitelja o rizicima vezanim uz zaključenje ugovora o kreditu ugovaranjem valutne klauzule u CHF.

22. Odredbe koje su se odnosile na ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu bile su sastavni dio standardnog naprijed sastavljanog ugovora o kreditu od strane banke, a u kojim se odredbama nije pojedinačno pregovaralo niti je tužitelj imao utjecaj na njihov sadržaj niti je tuženik prije i za vrijeme izvršenja ugovora u cijelosti informirao tužitelja o rizicima vezanim uz zaključenje ugovora o kreditu ugovaranjem valutne klauzule CHF, te je tuženik na taj način temeljem nepoštenih odredbi ugovora stekao određenu nepripadnu korist jer je povrijedio prava i interes tužitelja kao potrošača, jer se u ugovoru koristio nepoštenim i ništetnim ugovornim odredbama. Na taj način tuženik je povećao kamatnu stopu sukladno jednostranoj odluci banke i na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima obvezama ugovornih strana. Time je tuženik postupio protivno odredbi čl. 81., 82. i čl. 87. Zakona o zaštiti potrošača.

23. Sud je odbio tužitelja s dijelom tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništetnom odredbe i to odredbe čl. 9. predmetnog Ugovora koji glasi: „Na sve što nije regulirano ovim Ugovorom primjenjuju se opći akti Kreditora kojim je regulirano kreditiranje građana sa svim njihovim izmjenama i dopunama donešenim za vrijeme trajanja ovog Ugovora.“, jer smatra da to nije ugovorna odredba koja bi prouzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama na štetu korisnika kredita, a niti presuda u kolektivnom sporu po ocjeni ovoga suda se ne odnosi na takve odredbe ugovora o kreditu, a tužitelj u tužbi i tijekom postupka nije iznio neke druge činjenice, na kojima bi se mogla temeljiti ništetnost takve ugovorne odredbe.

24. Kako je uslijed ništetnosti takvih odredbi tužitelj oštećen, pripada mu pravo na povrat onoga što je na temelju takvog ugovora tuženik primio, a sve sukladno odredbi čl. 323 st. 1. u svezi čl. 1111. ZOO-a pa je sud djelomično usvojio tužbeni zahtjev opisan kao izreci ove presude.

25. Odredbom čl. 195. ZOO-a propisano je da dužnik može prebiti tražbinu s protutražbinom vjerovnika, ako obje tražbine glase na novac ili druge zamjenljive stvari istog roda i iste kakvoće i ako su obje dospjele.

26. Odredbom čl. 196. ZOO-a propisano je da prijeboj ne nastaje čim se ispune pretpostavke za to, nego tek izjavom o prijeboju. Nakon izjave o prijeboju smatra se da je učinak prijeboja nastao onoga trenutka kad su se ispunile pretpostavke za to.

27. Kako je tuženik na pripremnom ročištu održanom 03. ožujka 2026. izjavio prigovor radi prijeboja u visini eventualno utvrđenih negativnih razlika, a nakon financijsko-knjigovodstvenog vještačenja specificirao je taj prigovor potražujući iznos od ukupno 23,10 € sa zakonskim zateznim kamatama, sud je usvojio prijebojni zahtjev tuženika i odlučio kao pod st. III. i IV. izreke presude.

28. Sud je dopustio preinaku tužbe sukladno čl. 190.st.3. ZPP-a jer je to svrsishodno za konačno rješenje cjelokupnog odnosa među strankama. Osim toga, tužitelj je u tužbi naveo da zadržava pravo specificiranja tužbenog zahtjeva nakon provođenja financijsko-knjigovodstvenog vještačenja.

29. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare od strane tuženika, jer isti drži neosnovanim jer sud prihvaća stav tužitelja da je tuženik, s pravnog stajališta, stekao utuženi iznos po osnovi koja je kasnije otpala, i to tek pravomoćnošću presude CHF (14.06.2018.) kojom je utvrđena ništetnost odredbe o ugovaranju valutne klauzule vezivanjem glavnice uz valutu CHF. Od pravomoćnosti te presude teče zastarni rok za isticanje kondemnatornog zahtjeva radi povrata tečajne razlike, a navršava se dana 14.06.2023. Naime, u konkretnom slučaju isprepliću se instituti ništetnosti i stjecanja bez osnove. Onog trenutka kada je presuda u predmetu Franak postala pravomoćna u dijelu koji se tiče konkretnog spora, sve ono što je tuženik stekao od tužitelja ugovaranjem sporne odredbe, ujedno je za tuženika postala „osnova koja je kasnije otpala“. Prema stavu suda zastarni rok od 5 godina, sukladno čl. 220 ZPP-a u kojem potrošači mogu ostvariti svoju individualnu zaštitu prava u ovim posebnim parnicama, teče od 14. lipnja 2018. te su potrošači ovlašteni zahtijevati povrat cjelokupnog preplaćenog iznosa koji je za njih posljedica ugovaranja ništetne ugovorne odredbe. Stoga sud smatra da se zastara smatra prekinutom danom podnošenja tužbe u kolektivnom sporu u predmetu Franak (4. travnja 2012.) sve u skladu sa čl. 241. i 245 ZOO-a a do pravomoćne odluke (14.6.2018.) ista zastara je bila u prekidu. Jednom prekinuta zastara počinje teći ispočetka, što bi značilo da nije u zastari sve što je uplaćivano unazad 5 godina od dana podnošenja kolektivne tužbe.

30. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude temeljem čl. 3., 4., 6., 29., 296., 322., 1111. u svezi čl.1115. ZOO-a i čl. 49., 54., 81., 82., 87., 90., 96., 97., 117. i 138.a Zakona o zaštiti potrošača.

31. Odluka o kamatama zasniva se na odredbi čl. 29. ZOO-a.

32. Odluka o parničnom trošku zasniva se na odredbi čl. 154 st. 5. i čl. 155. ZPP-a.

33. Tužitelj, koji u ovome sporu nije uspio samo u neznatnom dijelu, zahtijeva troškove postupka u iznosu od 3.074,77 €, priznati su mu troškovi postupka u iznosu od 2.887,27 €, a koji se sastoje i to: iznosa od 200,00 € na ime sastava tužbe po Tbr. 7/1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („NN“, br. 142/12, 103/14, 118/14, 138/23. dalje: Tarife), četiri iznosa od po 200,00 € na ime sastava podneska po punomoćniku od 29.04.2021., 07.06.2021, 11.11.2021. i 01.09.2026. sve po Tbr.8/1. Tarife, iznosa od 50,00 € na ime sastava podneska od 26.11.2021. po Tbr. 8/4. Tarife, četiri iznosa od po 200,00 € na ime pristupa punomoćnika na ročišta održana 01.10.2024., 03.03.2026., 10.03.2026. i 02.10.2026. sve po Tbr. 9/1. Tarife, iznosa od 100,00 € na ime pristupa punomoćnika na ročište za objavu presude po Tbr. 9/3. Tarife, iznosa od 487,50 € na ime 25% PDV-a na iznos od 1.950,00 € te iznosa od 400,00 € na ime troškova vještačenja i iznosa od 49,77 € na ime plaćene pristojbe na tužbu, a sve u skladu s važećom Tarifom.

33.1. Sud tužitelju nije priznao trošak sastava podneska od 26.11.2021. po Tbr. 8/1. Tarife jer to nije obrazloženi podnesak i pripada mu trošak po Tbr. 8/4. Tarife. Stoga je sud tužitelja s preostalim dijelom zahtjeva za naknadom troškova u iznosu od 187,50 € odbio.

34. Slijedom svega iznijetog, sud je odlučio kao u izreci ove presude.

U Vukovaru 3. studenog 2026.

ZVONIMIR ROGIĆ

Elektronički potpisano: 03.11.2026T13:33:54 (UTC:2026-11-03T12:33:54Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 498fefc9-55de-4b45-9873-f7a6dde1b3e1
Općinski sud u Osijeku

Sudac

Zvonimir Rogić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi putem ovoga suda, nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:
1. Pun. tužitelja
2. Pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088f-95829**

Kontrolni broj: **0d3e1-612c4-4b5c4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.